

Prejudiciële vraag

Dient artikel 5, lid 1, onder c), iii), van verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 ⁽¹⁾ aldus te worden uitgelegd dat evenmin sprake is van een recht op schadevergoeding in geval van annulering minder dan zeven dagen voor de geplande vertrektijd wanneer de passagier door de andere vlucht in totaal minder dan drie uur, maar meer dan twee uur tijd verliest, omdat de feitelijke aankomsttijd ten opzichte van de geplande aankomsttijd meer dan twee uur, maar minder dan drie uur later is?

⁽¹⁾ PB 2004, L 46, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Arbeidsrechtbank Antwerpen (België) op 19 februari 2018 — Maria Vester tegen Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering (Riziv)

(Zaak C-134/18)

(2018/C 182/09)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Maria Vester

Verweerder: Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering (Riziv)

Prejudiciële vraag

Worden de artikelen 45 en 48 van het Verdrag van 25 maart 1957 betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) geschonden, wanneer de laatst bevoegde lidstaat bij aanvang van arbeidsongeschiktheid, na afloop van een wachttijd van 52 weken arbeidsongeschiktheid, tijdens dewelke ziekte-uitkeringen werden toegekend, het recht op invaliditeitsuitkering weigert op basis van artikel 57 van verordening (EG) nr. 883/2004 ⁽¹⁾ van 29 april 2004 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels, en de andere, niet laatst bevoegde lidstaat voor het onderzoek van het recht op een geprorateerde invaliditeitsuitkering een wachttijd van 104 weken hanteert overeenkomstig het nationale recht van deze lidstaat?

Is het in dat geval verstaanbaar met het recht op vrij verkeer dat de betrokkene tijdens dit wachttijdengat wordt aangewezen op sociale bijstand, of verplichten de artikelen 45 en 48 VWEU de niet laatst bevoegde staat ertoe om het recht op invaliditeitsuitkeringen te onderzoeken na afloop van de wachttijd onder de wetgeving van de laatst bevoegde staat, ook al staat het nationale recht van de niet laatst bevoegde lidstaat dit niet toe?

⁽¹⁾ PB 2004, L 166, blz. 1

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Bonn (Duitsland) op 23 februari 2018 — Antonio Romano, Lidia Romano / DSL Bank

(Zaak C-143/18)

(2018/C 182/10)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landgericht Bonn